

FRANCOSKA NARODNA-MIRKO PRETNAR:

MORNARJEV POVRATEK.

Mornar se vrne iz vojské
nenadoma
slabo oblečen, zagorél.
«Od kod ubožec si prispel
nenadoma?»

«Iz vojske vračam se, gospa,
nenadoma;
na mizo vina belega,
da se popotnik okrepča
nenadoma.»

Začel je piti vrli mož
nenadoma;
ko pil, zapel je pesmi tri,
se gospodinja v jok spusti
nenadoma.

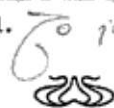
«Kaj lepa delate gospa
nenadoma?
Vam žal je vina belega,
ki ž njim popotnik se krepča
nenadoma?»

«Ni radi vina mi hudo
nenadoma;
na smrt moža spominjam se,
ker mu tako podobni ste
nenadoma.»

«Kaj lepa pravite gospa
nenadoma?»
«Otroci bili so nekđaj
trije, a štirje so sedaj
nenadoma.»

«Dobila mnogo sem novic
nenadoma:
da mrtev je in pokopan;
pa sem pustila vdovski stan
nenadoma.»

Izpil kozarec je mornar
nenadoma;
ni črhnil nič, le jokal je
in k svoji ladji vrnil se
nenadoma.

*To je ~ resnici pesem & žala pesem
gl.: Prejermorega „Mor“*

STANO KOSOVEL:

PRERAJANJE.

Goré ledene silijo narázen...
Morje kipí,
od gôr buči,
zbledeva strah, pogreza se bojazen,
nad blesk vodá se kakor parnik bel
galeb je vzpel.

Odkrivajo se starci beloglavi,
svetál pogled
jim gre čez svet
in druží se s kipečimi pozdravi
ob pesmih močnobokih dev
v svečan napev.

Raztrgani leže na tleh okovi;
svoboden ptič
leti čez grič;
v njem biva duša s krepkimi glasovi
in meri pot moči miru iz dna
pod vrh neba.

Nicolao greste vian jf me

